

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδομένη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐπιδοτήσεις καὶ ἀγγελιαί κατ' ἀποκοπήν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΦΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐπὶ τῆς Ἐκλογῆς.

Ἡ ἐπικειμένη ἐκλογὴ ἐν τῷ νομῷ ἡμῶν δὲν ἐξήγειρεν ἀκόμη παρὰ τῷ ἐκλογικῷ κοινῷ τὸ ἐνδιαφέρον ἐκεῖνο ὅπερ ἐξεγείρωσι παρ' ἡμῶν αἱ γενικαὶ ἐκλογαί· ἡ ἐκλογικὴ συγκίνησις μέχρι τοῦδε κατέλαβε μόνον τοὺς κύκλους τῶν παρ' ἡμῶν κομμάτων καὶ ἐντὸς αὐτῶν παρατηρεῖται κίνησις τις. Οὐχ' ἤττον ἀπὸ τοῦ νῦν δύναται τις νὰ διδῆ τὸ ἐπικρατέστερον πνεῦμα ἐν τῷ πρώτῳ τούτῳ σταδίῳ τῆς ἐκλογῆς. Ἄν ἐδυνήθημεν ν' ἀντιληφθῶμεν ὀρθῶς, εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν τὸ ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα ἐστὶν ἐπικρατέστερον τοῦ Κυβερνητικοῦ, προφανῶς δὲ φαίνεται ὅτι ἡ πλάστιγξ κλίνει ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Τοῦτο ὀφείλεται τὸ μὲν, εἰς τὴν προσωπικὴν ὑπεροχὴν τοῦ ὑποψηφίου αὐτῆς, τὸ δὲ, εἰς τὸ παρ' ἡμῶν ἐπικρατοῦν ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα. Ὁ κ. Κωνσταντῆς ἐκ παλαιῶ πολιτευόμενος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐκλεχθεὶς ἐπανειλημμένως βουλευτῆς ἐξ αὐτῆς, χάριτι τῆς ὑπόληψιν τῆς αὐτοῦ ἀνδρείας καὶ χρηστοῦ πολιτευτοῦ, τὰς ἀπομικτὰς αὐτοῦ καλλίστας ιδιότητας, οὐδ' οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἀντίπαλοι ἀρνοῦνται, ὡς τοιοῦτος δὲ βεβαίως πρέπει νὰ λογισθῇ ἐπιφοδὸς ἀντίπαλος ἀπέναντι νέου ἀνδρός, μὴ ἔχοντος νὰ ἐπιδείξῃ ἀκόμη πολιτικὰ ἔργα, ἢ μέτρον ἀσφαλῆς πρὸς ἐκτίμησιν τῆς ἀξίας καὶ χρησιμότητος του, εἰς ὃ ἐν τῇ ἐκλογικῇ πάλῃ ἀνταγωνιστὴς του.

Ἄλλ' εἶπομεν ὅτι τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτεύσεως καθιστᾷ λαὸν πιθανὴν καὶ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν ἀντιπολιτευτικὸν πνεῦμα, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει ν' ἀμφισβῆται. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ἡ δυσμενὴς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη διάθεσις εἶναι προφανής. Δὲν ἐξετάζομεν σήμερον ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἡ δυσμενεία αὕτη εἶναι θάσιμος ἢ δικαία· πιστοποιοῦμεν μόνον ἕν γεγονὸς περὶ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ νομιζόμεν, μεμαρτυρημένη ἀντιλογία. Ἐὰν ὅμως ὀφείλωμεν νὰ καταδείξωμεν τὰς αἰτίας τῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη δυσμενοῦς διαθέσεως τῆς ἡμετέρας πόλεως εἶναι εὐκολὸν νὰ πράξωμεν τοῦτο, ἀνευ φόβου νὰ διαφυσθῶμεν. Μέρος τῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιδράσεως ὀφείλεται εἰς τὰς γενικὰς ἀντιπολιτευτικὰς ιδέας αἰτινες ἀποδοκιμάζουσιν τὴν γενικὴν πολιτείαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ αἰτινες ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῶν ὡς ὑπάρχουσι καὶ παντοῦ. Ἐτερον μέρος αὐτῆς ὀφείλεται εἰς τὴν κατὰ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως δυσμενείαν τῶν πολλῶν, διότι ἠρτήθη ἢ ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς ἐκείνης ἐκ τῆς βαρείας φορολογίας καὶ τῶν μέσων τῆς ἐφαρμογῆς τῆς, αἵτινα οὐδέποτε καθιστῶσι κυβέρνησιν τινὰ δημοτικὴν.

Τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον καθ' ἡμᾶς τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως δυσμενείαν ἐπιτίθει ἐνιαυθὰ ἢ ὑπάρχουσα μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπικρατοῦντος δημοτικοῦ συστήματος ἀλληλεγγύη. Ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι τὸ ἡμέτερον δημοτ. σύ-

στημα σφάλλει ἐν πᾶσι καὶ σφάλλόν παραβάπτει τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου εἰς τὰ καιρία, διακαίως δὲ ἢ ἀδίκως πιστεύεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐδύνατο καὶ ὄφειλε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν κακοδαιμονίαν ταύτην τοῦ τόπου, ἀλλ' ὅτι δὲν πράττει τοῦτο χάριτι τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ κόμματος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς συναλλακτικῶν δεσμῶν. Ἡ ἰδέα αὕτη βλέπει οὐχὶ ὀλίγον τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν καὶ φρονούμεν ὅτι σπουδαίως θέλει ἐπηρεάσει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπικειμένης ἐκλογῆς, τοῦλάχιστον ἐν τῇ πόλει Πατρῶν.

Αὗται εἰσὶν αἱ περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης βλάβαι τῶν ἀπροκαταλήπτων καὶ τὰ αἴτια τῶν πιθανῶν αὐτῆς ἀποτελεσμάτων.

Ἐπὶ τῆς σταφίδος.

Ἡ περὶ τῆς τύχης τῆς ἡμετέρας σταφίδος μερίμνη, φαίνεται, ὅτι παρ' ἡμῶν ἐκτείνεται μέχρι μόνον τῶν λόγων, οὐχὶ δὲ καὶ μέχρι τῶν ἔργων. Λέγομεν τοῦτο ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὴν νομῶν χέλιαν ἣτις ἐπεκράτησε παρ' ἡμῶν καὶ ἀπ' ἡς ἀκόμη ἐρρίφη εἰς τὸ μέσον ἢ περὶ δοκιμῆς πρὸς οἰνοποίησιν γνώμη τοῦ κ. Γ. Κλάου, ἣτις ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας εἰς τὸ ἡμέτερον προτόν. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ γνώμη αὕτη ἐνεποίησε παρ' ἡμῶν ἐντύπωσιν τινὰ, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἠρτήθησαν ἐλπίδες αἰσιωτέρου μέλλοντος καὶ πάντες νύχθησαν ὑπὲρ τῆς δοκιμασίας τῆς ὁρθότητός τῆς, ἀλλ' οὐδεὶς ἐνόησε νὰ καταβάλλῃ τί, εἴτε ὑλικὸν εἴτε ἠθικόν, ἵνα δοκιμασθῇ μέτρον ὅπερ ἐὰν ἐπετύγχανεν ἤθελε λύσει ζήτημα ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων διὰ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ τόπου, ἐνῶ ἐλάχιστος ὑπολοιπεται ἀκόμη χρόνος. Ὅλοι ἀξιοῦμεν νὰ δοκιμασθῇ τὸ παρὰ τοῦ κ. Κλάου προτεινόμενον, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἡμεῖς ὅλοι νὰ παρενοχληθῶμεν τὸ παράπαν, χωρὶς νὰ καταβάλλωμεν τίποτε· ἐνοοῦμεν, ἀν ἦτο δυνατόν τὸ πρᾶγμα νὰ ἔλθῃ ἀπ' ἑαυτοῦ, ἢ νὰ τὸ ἐπιχειρήσῃ ἄλλος τις καὶ ὁ ἄλλος τις οὕτως ὡς ἦτο ἢ Κυβερνήσις. Εἵμεθα εἰς ὅλα ὀλίγον Ἄνατολιται· ἐπέσε πῆττα νὰ σὲ φάγω. Ἡ γνώμη τοῦ κ. Κλάου περὶ οἰνοποιήσεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος, πρὸς εἰδικὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ σύστημα κατασκευῆς ἰδιαίτερον, ἔχει ἂν ὄχι ὅλοι τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπιτυχίας, τοῦλάχιστον πολλὰς πιθανότητας τοιαύτης. Τοῦτο οὐδεὶς παρ' ἡμῶν τὸ ἀρνείται, ὡς δὲν ἀρνείται κανεὶς ὅτι ὀφείλομεν νὰ δοκιμάσωμεν κατὰ πόσον τὸ ὑποδεικνυόμενον μέσον, παρὰ τοῦ ἐντριβεστάτου εἰς τὰ τῆς ἡμετέρας σταφίδος ἀνδρὸς, δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως· ἐντούτοις οὐδεὶς παρασκευάζεται νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸ ἐν μέτρῳ τῶν μέσων του καὶ τοῦ συμφέροντος ὅπερ ἔχει. Ὁ εἰς λέγει ὅτι ἀπαιτοῦνται μέσα τινὰ αἵτινα δὲν εἶναι πρόχειρα· ἀλλ' ἂν δὲν εἶναι δι' ὅλους πρόχειρα τὰ ἀπαιτούμενα μέσα, εἶναι προσητὰ εἰς πλείστους ὄσους καὶ περὶ

τούτων κυρίως πρόκειται. Ὁ ἄλλος λέγει ὅτι τὸ δοκιμάσῃ τὸ τάδε ἐμπορικὸν κατὰστημα, ἀφοῦ ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὴν συντελεστικότητα τοῦ μέτρου καὶ ἀφοῦ ἐργάζεται καὶ κερδίζει εἰς τὸν τόπον. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ πεποιθήσιν εἰς τὸ προτεινόμενον μέτρον, ἵνα ἀναλάβῃ αὐτὸ ὡς ἐπιχειρήσιν καὶ ριψοκινδυνεύσῃ κεφάλαια· οὐδὲ φιλανθρωπικὰ κατὰστημα εἰς τὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα· οὐδὲ ἀξιοπρεπὲς εἶναι ν' ἀπεκδέχωνται ὁλόκληροι κοινωνία εὐεργετήματα ἐξ ἰδιωτῶν, ὀλιγώτερον δὲ ν' ἀπαιτῶσι τοιαῦτα· ἄλλος τέλος λέγει ὅτι τὸ δοκιμάσωσιν οἱ ἄλλοι καὶ ἐν ἐπιτυχίᾳ καρπούμεθα καὶ ἡμεῖς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιτυχίας. Ἐὰν σκεπτόμεθα οὕτω ὅλοι, ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θ' ἀναμένωμεν τ' ἀποτελέσματα τῆς δοκιμῆς.

Ἐκτὸς τῆς Ἀνατολῆς ὅμως δὲν σκέπτονται οὔτε ἐνεργοῦσιν οὕτω. Τόπος διατελῶν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν οἰκονομικῆς κρίσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ σημαντικωτέρου αὐτοῦ προϊόντος, ὀπόταν ὑποδεικνύεται αὐτῷ διεξοδός τις, δὲν ἀναμένει νὰ χειραγωγηθῇ πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ὀρανοῦ ἢ τῆς Κυβερνήσεως, ὅπερ εἶναι τ' αὐτὸ, ἀλλ' ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ δυνάμει δρᾷται τῆς ριπτόμενης σαυίδος. Ἀλλαγὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὶ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ ἐξέχοντες ἐκ τῶν πολιτῶν, ὁ οἰονόμητος λόγος, ἐνωτίζονται τῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθηκόντων· συνέρχονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ, συζητοῦσι τὰ προτεινόμενα μέσα καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐκτελέσεώς των, ὡς εἰς μόνος ἄνθρωπος· ὁ εἰς καταβάλλει τὰ φῶτα του, ὁ ἕτερος τὴν ἐπιρροήν του, ὁ ἄλλος τὸ χρήμα του καὶ οὕτω δὲν ἀφίνοισι νὰ παρέρχωνται πρὸ αὐτῶν αἱ εὐκαιρίας ἐκείναι, ἂς οἱ νομόμονες καὶ πρακτικοὶ ὀφείλοισι νὰ δρᾷττουσιν ἐκ τῆς κόμης. Τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἀνήκουσιν, ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ των, εἰς ἐν ἢ πλείοτερα άτομα, ἀλλ' εἰς τὴν νοημοσύνην ὀλοκλήρου τῆς κοινωνίας, ἐκπροσωπομένης ἐν εὐρύτατῳ συνεταιρισμῷ καὶ ἐνιαίᾳ ἐργασίᾳ. Ἐὰν ὅντως θέλωμεν νὰ δώσωμεν ὄρθριν εἰς τὴν καταναλώσιν τῆς ἡμετέρας σταφίδος, τὴν δ' ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως τῆς θεωροῦμεν τὴν μόνην ὑπολοιπομένην ἀγέλευσαν σωτηρίας εἰς τὸ κλυδωνιζόμενον οἰκονομικὸν ἡμῶν σκάφος, δὲν πρέπει ν' ἀναθέσωμεν τὸ ἔργον εἰς τὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, οὔτε εἰς μεμονωμένα άτομα, μῆτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἰς τὰς ἰδίας δυνάμεις, εἰς τὴν ἡμετέραν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς τὴν ἀνυπολόγητον ἰσχύιν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ὅλοι ἔχομεν κατ' αὐτὰς ἀνά στόμα τὴν ἐργασίαν ἢν κατέβαλον οἱ Σίνοι εἰς διάδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ τέλου καὶ ὄντως εἶναι ἀξιοθαύμαστον τὸ σύστημα τῆς ἐνεργείας των· ἀλλ' ὁ μὲν ἔπρεπε νὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι τὸ ἔργον ἐκεῖνο δὲν συνετελέσθη ὑπὸ ἐνός ἀτόμου, ἢ ὑπὸ Κυβερνήσεως τινός, ἀλλ' ὅπ' ὀλοκλήρου λαοῦ ἐκπροσωπομένου εἰς εὐρύτατον συνεταιρισμὸν καὶ ὑπηρετοῦντος τὰ γενικὰ καὶ ἰδιαίτερα συμφέροντα. Ἡμεῖς συλλαμβάνομεν τὰς καλλιτέρας ιδέας καὶ ἐκλέγομεν τὸν χεῖριστον τῆς πραγματοποιήσεως των τρόπον. Συλλαμβάνομεν τὴν ἰδέαν π. χ.

ταμείου τινός σκοπόν έχοντος να γνωρίση την σταφίδα εις νέους τόπους καταναλώσεως, και να εξαπλώση την καταναλώσιν ταύτην δι' όλων των μέσων. Αμυρὰ ιδέα! οὐδείς δύναται ν' αντιλέξη εις αὐτήν. Ἀλλὰ τίς θά τὴν ἐκτελέσῃ; τίς θά καταβάλλῃ τὰ μέσα; Ἡ Κυβέρνησις! ἀκριβῶς δηλ. ἐκείνη ἦτις ἔπρεπε νὰ ἦναι ἀποκλεισμένη πάσης συμμετοχῆς. Ἡμεῖς νὰ καταβάλλωμεν, ἐν ἄλλοις λόγοις, τὴν γνῶσιν καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ καταβάλλῃ τὰ λοιπά. Ἡ φύσις ἐν τούτοις τοῦ ἔργου δὲν εἶναι ἐπίσημος, διὰ νὰ ἀπαιτῇ τὴν Κυβερνητικὴν σφραγίδα, εἶναι καθαρῶς ἰδιωτικὴ καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἰδιωτικὴν ἐνέργειαν, τὴν ἰδιωτικὴν δραστηριότητα, τὴν ἰδιωτικὴν Οὐσίαν, ἐκπροσωπούμενας ἐν ἰδιωτικῷ ἰδρύματι μὲ ἐλευθέραν ἐνέργειαν.

Ἦδη ῥίπτεται εἰς τὸ μέσον ἑτέρα ιδέα, οὐχ' ἦττον γὰρ πρῶτης οὐσιαστικῆς πειραμαμένος ἀνὴρ, πρὸ τεσσαράκοντα ἐτίας παρακολουθῶν τὸ σταφιδικὸν ζήτημα καθ' ὅλην τὴν ἀνελίξιν αὐτοῦ, διαθέλει εἰς τὴν οἰνοποίησιν τῆς ἡμετέρας σταφίδος πρὸς εἰδικὴν χρῆσιν, διεξόδον τῆς ὑπερχειλῆσας παραγωγῆς ἢ γνῶμη αὐτὴ φαίνεται ἀμέσως ὅτι παρέχει στοιχεῖα τινὰ ἀληθείας, πάντες δὲ συμφωνοῦμεν ὅτι μέγιστον ἔγκειται ἀτομικὸν καὶ δημόσιον συμφέρον ἐν τῇ δοκιμασίᾳ αὐτῇ: ἀλλ' οὐδείς ἀποφασίζει, καὶ ἐξ ἐκείνων ἀκόμη οὕτως ἔχουσι μέγιστον καὶ ἄμσον ἐπὶ τοῦ προκειμένου συμφέρον, νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων, νὰ θέσωσι τὰς βάσεις κοινῆς τινός πρὸς τοῦτο ἐνεργείας, νὰ συνεισφέρῃ δ' ἕκαστος, ὅτι δύναται πρὸς ἐπιτεύξιν τῆς δοκιμῆς. Ὁ εἰς λέγει ὅς τὸ δοκιμάσῃ ὁ ἄλλος: ὁ ἄλλος δὲ τὸ δοκιμάσῃ τὸ δεῖνα ἐμπορικὸν κατὰσθημα, καὶ ὁ ἄλλος νὰ προστρέξωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Διὰ τοιούτων στενῶν ἰδεῶν δὲν πραγματοποιοῦνται μεγάλα καὶ σωτικὰ ἔργα, οὐδὲ σκέπτονται οὕτω κοινωνίαι θέλουσαι νὰ ζήσωσι καὶ νὰ προαχθῶσι, νὰ μὴ συντριβῶσι, δὲ ὡς θάνατος ὕλη, ὑπὸ τὸ βάρος δυσμενῶν περιστάσεων. Καὶ ἂν ἅπαντα τὰ αἰσθητά ἦθελον ἐκλείπει ἐκ τίνος κοινωνίας, τὸ αἰσθητὸν τῆς συντηρήσεως οὐδέποτε ἔπρεπε νὰ τὴν ἐγκαταλείπη.

Οἱ ἀξιοῦντες παρ' ἡμῖν ὑπεροχὴν, εἴτε λόφου πνευματικῆς ἀναπτύξεως, εἴτε πλούτου, εἴτε κοινωνικῆς θέσεως, ἰδιαίτερα εἶχον ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκοντα, ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων μόνη, δύναται νὰ δικαιολογήσῃ καὶ ἐξηγήσῃ τὴν ἀξιουμένην ὑπεροχὴν τῶν.

Ποῖα ἦσαν τὰ καθήκοντα ταῦτα δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν ἡμεῖς: ταῦτα ἐνδείκνυνται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου ὅπερ προτείνεται. Εἶναι ἐν τούτοις εἰσέτι καιρὸς ν' ἀνανήψωσιν οἱ ἔχοντες τὸ καθῆκον νὰ ἐργασθῶσι καὶ νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὸν ὑπολοιπόμενον εἰσέτι ὀλίγον χρόνον εἰς τὸ μέγα ἔργον ὅπερ πρόκειται εἰς τὴν νοημοσύνην καὶ δραστηριότητά μας. Μὴ ἐπαναπαυθῶμεθα εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ οικονομικαὶ κρίσεις θεραπεύονται ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ὅτι ἡ ἐκπτώσις τῶν τιμῶν καὶ ὁ πλεονασμὸς προϊόντος τινός ἀνοίγει εἰς αὐτὸ νέας διεξόδους, αἵτινες πάλιν ἐπαναφέρουσι τὴν ὑπερτίμησιν καὶ τὴν ζήτησίν του: διότι ὅσα καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὁρθὴ ἢ ἰδέα αὕτη, εἶναι μεμαρτυρημένον ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ μακρῆς πείρας ὅτι, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων κρίσεων ἐπερχομένη θεραπεία ἐπέρχεται θρασυδέως, ἐν τούτῳ δὲ τὸ μεταξὺ ἐπέρχονται καταστροφαὶ καὶ γίνονται θύματα καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν τοιαύτην θεραπείαν μόνοι οἱ ἠλίθιοι ἐλάττουσι.

ΣΤΑΦΙΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐξακολουθεῖ ἐπιτεινομένη ἢ κατὰ τῆς ἡμετέρας σταφίδος δυσμένεια ἐν Γαλλίᾳ. Περὶ τούτου ἀνακοινοῦνται τὰ ἐπόμενα.

Ἐν Παρισίοις ἐσχάτως συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δημοσίου οικονομολόγου Λερόα Μπερλιέ συνέδριον Γάλλων ἀμπελοκτημένων, ὅπερ

ἐψήφισε τὰ ἑξῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν συστάσεις.

1ον) Ὅπως ὁ οἶνος ἀποκλεισθῇ τοῦ λοιποῦ, ὡς καὶ τὰ ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα, τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὸ γενικὸν δασμολόγιον, φορολογούμενος πρὸς 20 φράγκα καθ' ἑκατόλιτρον, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς αὐξήσεως τοῦ δασμοῦ, ἐν καταστάσει ὑποθετικῆς διὰ τῶν βραβείων ἐξαγωγῆς τῶν ἀπονεμομένων ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων εἰς τοὺς δημοθετεῖς αὐτῶν πρὸς ἐπίσχυσιν τῆς ἐξαγωγῆς.

2ον) Ὅπως αἱ σταφίδες καὶ οἱ ἄλλοι ξηροὶ καρποὶ, ἐξ ὧν δύναται κατόπιν ζυμώσεως νὰ παραχθῶσι πνευματώδη ποτὰ, ὑποβάλλωνται εἰς τὸ γενικὸν δασμολόγιον, φορολογούμενοι πρὸς 30 φράγκα τὰ 100 χιλιόγραμμα.

3ον) Ὅπως τὸ ὄνομα τοῦ οἴνου ἀποδίδεται ἀποκλειστικῶς εἰς μόνον τὸν ἐκ νωπῶν σταφυλῶν παραχόμενον οἶνον.

4ον) Ὅπως κατὰ τὴν εἰς τὰς πόλεις, τὰς ἐγγύσας ζώνων δημοτικῶν φόρου, αἱ σταφίδες ὑποβάλλωνται εἰς τέλος ἴσον, πρὸς τὸ ἐπιβαλλόμενον τῶν νωπῶν σταφυλῶν καὶ τῶν φυσικῶν οἴνων.

5ον) Ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ ἐν Παρισίοις κατασκευὴ σταφιδίτου οἴνου.

Ἐγκαίρως εἶχομεν ἀναγγεῖλη ὅτι ἐπιτροπὴ ἐκ κτηματιῶν ἐνταῦθα ἐπελάβετο διαπραγματεύσεων πρὸς τὸ παρ' ἡμῖν κατὰσθημα τῶν κ. κ. Φέλς καὶ Σα περὶ τῶν ὄρων καθ' οὓς ἐδύνατο τὸ εἰρημένον κατὰσθημα ν' ἀναλάβῃ εἰς ἑαυτὸ τὴν ἀποθήκυσιν, συντήρησιν καὶ ἐκποίησιν τῆς οἴνοποιηθησομένης σταφίδος, ἕνα γίνῃ δυνατόν νὰ δοκιμασθῇ κατὰ τὴν προσεχῇ ἐσοδείαν ἢ γνωστὴ γνῶμη τοῦ κ. Κλάου πρὸς πολλῶν κτηματιῶν, ὅπως τὰ ἀποτελέσματα τῆς δοκιμῆς εἰσῶνται πληρέστερα καὶ ἀσφαλέστερα. Ἐνχαριστίας μανθάνομεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἀνταρτίσασα τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας αὐτῆς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κατὰσθηματος Φέλς καὶ Σα καὶ συνεννοηθεῖσα μετ' αὐτῆς κατέστρωσε τὰς βάσεις τῆς δυνατῆς ἐνεργείας. Οὕτω οἱ κ. κ. Φέλς ἀναδέχονται νὰ χρηρηθῶσιν εἰς τοὺς κτηματίας ἀποθήκας καὶ δοχεῖα πρὸς ἐναπόθεσιν τοῦ ἐκ σταφίδος οἴνου εἰς, παρασκευαζομένου κατὰ τὰς ἐνδείξεις τοῦ κ. Κλάου καὶ νεωτέρων σχετικῶν ὁδηγιῶν: ἀκόμη ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐποπτείαν τῆς ζυμώσεως τοῦ γλεύκου, τὴν μεταγγίσιν καὶ τὴν πώλησιν εἰς τὰς ἀγρὰς τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος τούτου: πάντα δὲ ταῦτα ἀναλαμβάνουσι νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπὶ κιδόνῳ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐπὶ προμηθείᾳ: τὴν προμήθειαν ταύτην ἐκανόνισαν κατὰ μέρος ὡς ἑξῆς:

1ον) δι' ἐνοίκιον ἀποθήκης, δι' ἐκάστην βαρέλαν ἐξ δακάδων 50 δραχ. 4.

2ον) δι' ἐνοίκιον δοχείων λεπτ. 50.

3ον) διὰ παραλαβὴν, ἐποπτείας ζυμώσεως, μεταγγίαις καθαρῶν βαρελῶν κ.τ.λ. δρ. 4,50.

4ον) διὰ προμήθειαν πωλήσεως δρ. 4.

Οὕτω ἡ ὅλική δαπάνη ἢ ἐπιβαρύνουσα τὸ νέον τοῦτο προϊόν ἀνέρχεται εἰς δρ. 4. κατὰ βαρέλαν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κτηματιῶν συνεννοηθεῖσαι ἐπὶ τοῖς ἄνω ὅροις πρὸς τοὺς κ. κ. Φέλς, προτίθεται ἀπὸ σήμερον νὰ ζητήσῃ τοὺς κτηματίας ἐκείνους τοὺς ἀποδεχομένους τοὺς ἄνω ὄρους καὶ καταρτίσῃ τὰς εἰδικὰς συμφωνίας. Εὐχόμεθα ὑπερ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς.

Ἐκθέματα Πατρῶν.

Ἐκ τῶν ἐκθεμάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως τῶν ἐκτεθέντων εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Δ'. Ὀλυμπιακὴν ἐκθεσιν, ἀπεστάλλησαν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις τελουμένην Παγκόσμιον ἐκθεσιν τὰ ἐπόμενα:

Μαρία Τριβελλοπούλου, — κάλτσες.

Ἰωάν. Μακρυγιάννη, — κορινθιακὴ σταφίς καὶ οἶνος.

Π. Παπασταυροπούλου, — κορινθιακὴ σταφίς.

Ἐμ. Χαϊρέτη, — κορινθιακὴ σταφίς καὶ οἶνος.

Ἰωάν. Παπαστεφάνου, — βαλιανδοκαρπός.

Ἰωάν. Ἀθανασίου τσαρούχια.

Θ. Π. Ἀναγνωστοπούλου, — ὑποδήματα.

Ἰωάν. Ρ. Σπυροπούλου, — βερνίκια.

Δ. Χ. Κοντιάδου, — θῆκαι κοσμημάτων.

Ἰωάννου Μιχαλοπούλου, — μέταξαι κατεργασμένοι.

Ἐδσ. Πετράκη, — καρδόνια.

Στεφ. Κιφιῶτη, — μετὰξια καὶ νήματα χρωματιστὰ, δείγματα βαφῆς.

Μ. Α. Τζίνη, — οἶνος.

Οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας « Ἀχαῖας », — οἶνος καὶ κονιάκ.

Ἰωάν. Κ. Τσατσώνη, — οἶνος.

Βασίλ. Σέσκοπούλου, — οἶνος.

Χερὰλ. Κανδρῆς, — ἐνδυμασία Ἑλληνική.

Γιῶν Γ. Τριάντη, — νήματα καὶ ἄλευρα.

Λιάλιου καὶ Ρηγοπούλου, — ἄλευρα καὶ ζυμαρικά.

Μάνθου Παπαζησίμου, — κιβώτια καὶ βαλίτζαι.

Καρφοβελονοποιεῖου « Ἴρις Τζίνη », — καρφοβελόναι.

Ἀνδ. Μηλάκη, — οἶνος.

Β. Καράμπελα, — ἄλευρα.

Βασίλ. Καρανασοπούλου, — τεχνητὴ ὄδοντοςταχία.

Ἐκ τῶν ἐκθεμάτων τῆς πόλεως Πατρῶν ἐκράτηθησαν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος τὰ ἐπόμενα ὅπως δι' αὐτῶν κατὰσθητὸν τὸ λαχεῖον τῆς Ἐκθέσεως. Τὰ ἐκθέματα ταῦτα θέλουσι πληρωθῆναι κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν αὐτῶν σημειωθείσας τιμὰς.

Α. Γιαννακοπούλου, — ὑφάσματα (δρίλι καὶ ἀλαντζῆς).

Ἰωάν. Ἡλιοπούλου, — τεχνητὰ ἄνθη ἐκ κηροῦ καὶ γυρλάνται.

Ἀδελφῶν Ζωγοπούλου, — ρακί.

Θεῶνης Βελενικοπούλου, — τάπητες μάλλινοι.

Ἰωάν. Νικολετοπούλου, — δοχεῖον ἐκ λευκοσινθῆρος καὶ φυσερὰ πρὸς θείωσιν.

Καλλιόπης Δησκουρέλου, — τάπητες (ἀνδρομίδα καὶ κυλίμι).

Χρήστου Ρεκούτη, — ὑποδήματα.

Ἄννης Κακουδάκη, — κλινოსκεπάσματα.

Ἀδελφῶν Κουκούλη, — ἐνδυματὰ ἐκ σαγακίου.

Βασίλειου Ἀποστολάκη, — ἐφάπλωμα ἐξ ἀνταζίου.

Βασίλ. Σατολιά, — στεφάνους ἐκ κηροῦ.

Θ. Βασιλείου, — ψαλιδίον.

Ἰωάν. Λαζαρίδου α) βιβλιοθήκη ἐκ ξύλου μαύρου κεκοσμημένη διὰ προυντζου: β) κονόλο μετὰ καθρέπτον, ἐξ ἰδίου ὕλικου καὶ γ) μηχανὴ μετὰ κοσκίων πρὸς καθαρῶν σταφίδος.

Τὰ ἐπόμενα ἐκθέματα ἐκ τῶν ἡμετέρων ἐκράτηθησαν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς χάρι τῆς κρίσεως τῶν Ἑλλανοδικῶν.

Ἀνδ. Μηλάκη, — 4 φιάλαι οἴνου.

Γεωρ. Καρακίτσου, — ἅπαντα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντα Φαρμακευτικὰ εἶδη.

Μαν. Χαϊρέτη, — 2 φιάλαι οἴνου καὶ 1 ἐλάϊον.

Ἀδελ. Ζωγοπούλων, — 4 φιάλη ρακῆς.

Ἰωάν. Τσατσώνη, — 2 φιάλαι οἴνου.

Οἰνοποιητικῆς ἑταιρίας « Ἀχαῖας », — 12 φιάλαι.

Μιχ. Α. Τζίνη, — 2 φιάλαι οἴνου.

Ἰωάν. Μακρυγιάννη, — 2 φιάλαι οἴνου.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἐπωλήθη, διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως, εἰς πῖλος ἐκτεθεῖς ὑπὸ τοῦ Δομένικου Στανκί πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ἐκθέματα τῆς πόλεως ἡμῶν ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα εἰδικὴν ἐξ

πιτροπήν, πλην έννοείται, τών ληφθέντων απ' εθελείας υπό των έκθετών ή των αντιπροσώπων αυτών.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καθ' ός έχομεν πληροφορίας, ουδείς ύπάρχει λόγος να μη γίνη δεκτή ή από της ύπηρεσίας παραίτησις του κ. αστυνόμου Πατρών κ. Αγ. Κλεώπα: αυτή θα γίνη δεκτή σν τῷ διορισμῷ του υπό του κ. Δημάρχου προταθέντος αντικαστάτου αυτού. Αυτό δά έλλειπε να μη γίνη δεκτή και ή παραίτησις του κ. Κλεώπα, διά να πιστωθῆ, ως είπειν, επισήμως ότι κάποιον ανώτερον συμφέρον έγκείται εις την καλοδαιμονίαν της ημετέρας πόλεως.

— Ο ημετέρος Κύριος Δήμαρχος ως διάδοχον του κ. Κλεώπα προέτεινε τόν κ. Αντωνιον Γαλανόπουλον, κτηματίαν και φίλον εκ παλαιού του κόμματος Ρούφου. Η πρότασις αυτή του κ. Δημάρχου μαρτυρεί ότι ημεις ένταυθα επισθοδομοϋμεν, άντι να θαινόμεν επί τα πρόσω: διότι ο διορισμός του κ. Γαλανοπούλου ως αστυνόμου θά ήτο ίσως δικαιολογημένος γενόμενος κατά τό 1850, σήμερον όμως είναι μια διαμαρτυρία κατά της προόδου του τόπου και κρήσις εις τάς εύλόγους αξιώσεις αυτού. Πρό δωδεκαετίας ο κ. Γαλανόπουλος ως ύπαστυνόμος έδειχθη ανεπαρκής, σήμερον ως Διευθυντής της Αστυνομίας θά ήναι μια ανωμαλία καταφανής. Αλλ' εκ του υπάρχοντος δημοτικού συστήματος δέν περιμέναμεν τίποτε καλλήτερον, ουδ' ορθωτέραν έκτίμησιν της αναπτύξεως του τόπου και των πολλαπλών αυτού αναγκών υπό αστυνομικήν έποψιν. Δι' όλων τούτων δέν έννοώμεν τό παράπαν υ' άνρηθώμεν τῷ κ. Γαλανοπούλῳ, τό έντιμον του χαρακτήρος του και τάς άλλας ατομικάς καλās ιδιότητάς του, αΐτινες τόν διακρίνουσιν ως οικογενειάρχην και κτηματίαν κ. τ. λ. έννοούμεν ότι δέν είναι κατάλληλος ως αστυνόμος της πόλεως ημών, ως ίσως δέν είμεθα και ημεις και πολλοί άλλοι αξιότιμοι συμπολίται.

— Ηκεκληθήμεν υπό πολλών περιόικων της ένταυθα πλατείας «Αμαλίας» να παρατηρήσωμεν πρὸς μὲν τήν έργολαβίαν του Αεριόφωτος ότι οι ήλίγοι φανοί της πλατείας εκλείουσιν άνάπτουσαι ήμισίαν ώραν μετά τό άναυμα των άλλων φανών της πόλεως, ύπερ δέν πρέπει να γίνηται, πρὸς δέ τήν δημοτικήν άρχήν ότι ο φωτισμός της ίδιας πλατείας είναι ανεπαρκέστατος και δέον να συμπληρωθῆ διά νέων φανών. Ουδέν μέρος της πόλεως είναι σκοτεινότερον της πλατείας Αμαλίας, διότι και ήλιγιστοι, σχετικῶς πρὸς τήν έκτασί της, είναι οι φανοί και ως εκ της αναπτύξεως των έν αυτή δένδρων, τό φῶς των άλλων τούτων φανών ήμιδρώς φωτίζει αυτήν. Έν τούτοις δι' ήλίγου πλειοτέρου φωτός ή πλατεία αυτή, κατά τάς έσπερινάς ώρας, εδύνατο να γίνη έντεκνήριον κάλλιστον του κοινού, διότι κέκτηται πολλά πρὸς τότο προσόντα: εις τήν έλλειψιν έπικρούς φωτισμού ναυαγοῦσι και αι μουσικαί συναυλιαί οι ώργάνωσαν τά περίξ καφενεία. Διά ν' άνταποκριθῆ εις τήν εύλογον ταύτην αξίωσιν των γειτόνων, ή δημοτική άρχή δέν έχει να καταβάλῃ ή ήλίγην πρόνοιαν και φροντίδα, διότι, ως γνωστόν, ή έργολαβία του αεριόφωτος έχει αναλάβει τήν ύποχρέωσιν να συμπληρωσῇ ιδίαις δαπάναις, τόν ύπάρχοντα φωτισμόν της πόλεως διά τοιακοῦτων νέων φανών. Αναμένομεν έν έλπίσει χρησταίς.

— Τό παρελθόν Σάββατον έκτελεύτησεν και τήν έπομένην εκηδεύθη ο έφημέριος του ένταυθα ναού του «Παντοκράτορος» Αλέξιος Σαρατσόπουλος, Ιερέυς χρηστός και αγαθός. Τήν κηδείαν αυτού ήκολούθησαν άπαντες οι Ιερείς της

ημετέρας πόλεως, πλην τών της ένορίας του Αγίου Ανδρέου, ο δε συναδέλφος αυτού αιδέσιμος Γεώργ. Σιγαλός, διά καλλίστου επικηδεύου έπήρασε τάς άρειάς του απ' ημών μεταστάτας καλού Ιερέως.

— Έπίσης τήν παρελθούσαν δευτέραν τελευτήσας εκηδεύθη ένταυθα ο Νικόλαος Λέων, άπόστρατος Μοιράρχος, άνήρ δε καλός κ' αγαθός και φιλόστοργος οικογενειάρχης. Είς τόν νεκρόν αυτού άπεσθόθησαν οι στρατιωτικά τιμαί του βαθμού και των παρασήμων άφερε, πολλοί δε των ημετέρων συμπολιτών των τιμώντων τήν μνήμη του ήκολούθησαν τήν κηδείαν αυτού.

— Ευχαρίστως αναγράφομεν ότι τό ένταυθα ταχυδρομείον έθετο εις ένέργειαν τό μέτρον της άθνηκερὸν διανομῆς των επιστολών κ. τ. λ. των άφικνουμένων διά της δευτέρας έσπερινῆς άμαξοστοιχείας, ύπερ άνταπροκρίνεται πληρέστερον εις τάς ανάγκας των άλληλογραφούντων.

— Ο κάλλιστος νέος συμπολίτης ημών κ. Γεράσιμος Μπεράτης δοῦς τάς πρακτικάς αυτού εξετάσεις έλαθε, με βαθμόν αλίαν καλῶς, τήν άδειαν του μετέρχεσθαι τόν Ιατρών: προτίθεται δε να εξασκύη ένταυθα τήν επιστήμην του, εισερχόμενος μετά πολλών έφοδίων εις τήν χορείαν των συναδέλφων του.

— Ηγγέλθη ένταυθα επισήμως ότι τό Υπουργείον δέν προτίθεται να μεταρρυθμίσῃ τά άπάξ περι της θέσεως του τελωνειακού Καταστήματος άπορασιθέντα και ότι τούτο θέλει άνεγερθῆ παρά τόν Μῶλον Αγίου Νικολάου κατά τήν έκπεφρασμένην γνώμην του έμπορίου της πόλεως και τά άλλῃ συμφέροντα του Δημοσίου.

— Πτωχός συμπολίτης προσελθών εις τό γραφείον ημών μάς παρεκάλεσε να εκφράσωμεν δημοσία τήν εύγνωμοσύνην του πρὸς τόν εργοστασιάρχην κ. Ιωάννη Λαζαρίδην, υσις δωρεάν κατασκευάσεν αυτόν έν τῷ εργοστασίῳ του έντελέστατον τεχνητόν πόδα εις αντικατάστασιν του δι' άκρωτηριασμού άπολεσθέντος άριστεροῦ αυτού ποδός.

— Χθες εκηδεύθη ένταυθα, τελευτήσας μετά μακράν νόσον, ο καλός ημών συμπολίτης Διονύσιος Πατζής, εκ των αρχαίων εμπόρων της πόλεως ημών, άνήρ δε έντιμος και οικογενειάρχης φιλόστοργος. Τήν κηδείαν αυτού ή ήκολούθησεν έν πληθύει ή έλεκτή μερίς της κοινωνίας ημών, άποτίουσα υστατον φόρον τιμῆς και αγάπης εις άνδρα αγαθόν, έντιμον έμπορον και άριστον οικογενειάρχην. Έπί τῷ θανάτῳ αυτού ήρηνούσε άγαπητή σύζυγος, κάλλιστα τέκνα και πολλοί συγγενείς, ος συλλυπούμεθα.

— Αφίκετο εξ Αθηνών ο γνωστός εις τό Πανελλήνιον καθηγητής των έμπορικῶν Ξενοφών Δ. Ζίγουρας. Οι επιθυμούντες να διδαχθῶσι παρ' αυτού τήν διπλογραφίαν άς προσέλθουσιν εις τό ένδομηματοπωλείον Γ. Βικτωράτου κάτωθι του Ξενοδοχείου της Μ. Βρετανίας διά να λάθωσι τάς άπαιτουμένας πληροφορίας.

— Συνεχῶς εισάγονται έν τῷ ημετέρῳ Δημοτικῷ Συμβουλίῳ παρά τινων εκ των μελών αυτού προτάσεις πρὸς χορήγησιν χορηματικῶν βοηθημάτων και συνδρομῶν ύπερ διαφόρων συμπολιτών ημών, είτε άπόρων, είτε ευνουμένων, μετά πολλού δε κατορθούσι κύπουτάδθορονούντα μέλη του Συμβουλίου να άποτρέπωσιν έκτου Δημοτικού ταμείου τάς επιθέσεις ταύτας και να μεταιώσῃ τάς φιλανθρωπίαν. Βλπίζομεν ότι ή πλειοψηφία του Συμβουλίου, ή δείξασεν πάντοτε πόνον πρὸς τά δημοτικά συμφέροντα, δεί μέχρι τέλους θέλει άειταχθῆ εις παρομοίας προτάσεις, αΐτινες ένω εις ουδένα φιλέανθρωπον σκοπόν άποβλέπουσιν, άνοήγουσιν νέας πηγὰς καταχρήσεων. Αλλως τε ή οικονομική κατάστασις του Δήμου ημών άποκλείει εξ αυτού τάς έκτάκτους φιλανθρωπίας και εϋεργεσίας.

— Οι δια ποδηλάτων διατρέχοντες τάς κεντρικώτερας οδούς της πόλεως και έν νυκτερινῇ ιδία ώρα, πρέπει να παρεμποδισθῶσι, διότι θά κίμωσι θύματα. Είς τούτων παρ' ήλίγον περι τήν έσπέραν της παρελθούσης δευτέρας να κάμη τοιούτον τήν μικράν θυγάτρηά του αξιότιμου ημών συμπολίτου κ. Οδ. Μπαρπαρέσου. Τό ποδήλατον έρριψεν αυτήν κατά γης και διήλθε διά του σώματος της, πρὸς μεγάλην αγανάκτησιν των παρευρεθέντων πολιτών.

— Χθες άνηγέθη εις τήν ένταυθα αστυνομίαν ότι έν τῷ θέσει Ρίφ της περιφέρειας Πατρών, κύων λυσσών έδηξε περι τους δέκα άλλους, ένα όνον και άλλα τινά ζῶα, εις ά μετέδωκε τόν ίόν. Μεταδῶς επί τόπου ο κ. ύπαστυνόμος διέταξε τόν φόνον τινῶν εκ των δηχθέντων σκύλων και έλαθε μέτρα περαιτέρω προφυλάξεως. Να είπωμεν ότι δρέλνει ή αστυνομία να εφαρμόσῃ τά κατά των άδεσπότων ή περιφερομένων κυνῶν διατεταγμένα, είναι μάταιον, διότι γνωρίζομεν ότι ουδέν θέλει πράξει.

— Η εκ του ένταυθα Έρετείου μεταθεσις του Έρέτου κ. Πρ. Σκαλιστήρη, έλύπησε τήν πόλιν ημών, ήτις έν τῷ προσώπῳ αυτού, έτίμα διακαστῶν ίκανόν, άκέραιον και άτομον αξιολάμπητον.

— Ο σεβαστός ημών συμπολίτης κ. Ανδρέας Καραμπίνης ήραβώνησε τήν θυγάτηρά του Έλευθερίαν, δεσποινίδα σεμνήν και εύημένην, μετά του εξ ήλίγου κάλλιστου Ιατροῦ κ. Αριστ. Σπυροπούλου. Οι φίλοι συχαίρουσι.

— Ο νεαρός ημών συμπολίτης κ. Ιωάννης Παραμυθιώτης περατώσας έν Μοδένῃ της Ιταλίας τάς στρατιωτικάς αυτού σπουδάς εις άς μετά ζήλου είχαν έπιδοθῆ, έπανήλθεν ένταυθα, γενόμενος δεκτός μετά χαρῆς υπό των συγγενῶν και φίλων.

— Η Ειδική έν Πάτριας Έπιτροπή της Δ' Ολυμπιάδας, προσκαλεῖ τους εκ της πόλεως ταύτης έκθέτας, οιτινες δέν παρελάβιν τά έκθέματά των, να προσέλθωσι και παραλάβωσιν αυτά εκ της υπό τήν μεγάλην είκλιαν Αμβουργερ παρὰ τό Παρθεναγωγείον άποθήκης, αύριον και μεθαύριον (Σάββατον και Κυριακήν).

— Τήν προχθές Τετάρτην άνεχώρησε διά τήν Έσπερίαν μετά της συζύγου του ο κ. Γεώργ. Παλαιολόγος.

— Ο Ιεροκήρυξ κ. Ηλίας Βλαχόπουλος όμιλήσῃ τήν προσεχῆ Κυριακήν έν τῷ ένταυθα Ιερῷ ναῷ του αγίου Διονυσίου.

— Η παρά του κ. Δ. Α. Δαμιανῶ προκηρυχθεῖσα μουσική συναυλία θα λάβῃ χώραν τήν μεθαύριον Κυριακήν 25 Ιουνίου.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Είς τόν νεκρόν του άποστράτου μοιράρχου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ

Υπό

ΕΥΑΓΓΕΛΑΟΥ ΧΡΥΣΑΦΗ (άντιμοιράρχου).

Έργον ύψιστου καθήκοντος θεωρῶ επιβαλλόμενον μοι, έντιμε συναδέλφε, πρὶν ἢ σε καλύψῃ τό χῶμα παρὰ τό χεῖλος του τάρου σου ιστάμενος, να ράνω τοῦτον διά δακρύων και ρόδων και να σοι προσφωνήσω τό υστατον χαῖρε, εκ μέρους του σώματος της Χωροφυλακής τό όποῖον ταύτην τήν στιγμήν αντιπροσωπεύω.

Ότε ή νεκρή και ένοδός Πατρίς μας, μετά έπιστατή λυσσώδη άγῶνα αίματόγισα και εξηντηλημένη πλην ένοδός, άπέθετο τό δόρυ των μαχῶν, ή δε νεκρά Βασιλεία μειδιῶσα και πλήρης έλπίδων κατήρχετο εις τήν Βλλάδα, ευαγγελιζομένη μέλλον εύδαιμον, μεταξύ των άλλων νομοθετημάτων συνέστησε και τό σώμα της Χωροφυλακής εις ό,τι ένοδον ύποληπθεν εκ του άγῶνος συμπεριλήρη. Οι Μαυρομηγάλοι, Βλαχόπουλοι,

Πατριάρχες και λαϊκοί εν οἷς και οὐδὲν δύναματα πλήρη δόξης συνέστησαν τὰ κατ' ἀρχάς τὸ σῶμα τοῦτο ὅπερ κατὰ τὸ μακροχρόνιον ἔκτοτε διάστημα μέχρι τοῦ νῦν τὰς ὑψίστας τῶν ὑπηρεσιῶν προσέφερε τῇ πατρίδι. Καὶ ἐπολεμήθη μὲν λυσσωδῶς κατὰ καιρὸς τὸ σῶμα τῆς χωροφυλακῆς, ἀλλὰ πάντοτε περιστάλεν εἰς ἑαυτὸ ἀντέταξε πρὸς τοὺς πολεμίου του ὡς θώρακα τὴν ἀσπηρὰν τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν καὶ κατὰ τοῦ θώρακος τοῦτου ἠμβλύθησαν τὰ ὅπλα τῶν πολεμιῶν ἀντέταξε τὸ καθήκον, ἰσρὰν κληρονομίαν ἦν παρ' ὕμῶν τῶν πρώτων συστησάντων τὸ σῶμα τοῦτο παρέλαβε καὶ ἦν θέλει φυλαξὴ ἀλόβητον ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἀποχαιρετίζων σε, ἦδη ἐκ μέρους τοῦ σώματος τοῦτου ἀξιότιμε συναδέλφῃ, σοὶ λέγω ὕπαγε καὶ εἰπὲ εἰς τοὺς συναδέλφους σου, τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους ὀπλίτας τῶν πρώτων χρόνων τῆς συστάσεώς σου, ὅτι ἡ χωροφυλακὴ θέλει τηρήσῃ ὑψηλὰ τὴν ἰσρὰν παρακαταθήκην ἣν ὑφ' ἐκείνων παρέλαβεν τῆς πιστῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. Γαλαν ἔχοις ἐλαφράν.

Κύριε Συντάκτα.

Μυρίας ἐκφράζω δημοσίᾳ χάριτας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Θεόδωρον Λογοθέτην στρατιωτικὸν ἱατρὸν, ὅστις διὰ λαμπρῆς ἐγχειρήσεως ἐπέτυχεν τὴν ἰασίν μου ἐκ δεινοῦ νοσήματος, ὅπερ ἐπὶ τρία ἔτη μὲ κατεβασάνισεν.

Δέξασθε κ.τ.λ.

Ἰωάννης Κ. Ἀθανασιάδης.

Ἐν Πάτραις τῇ 21 Ἰουνίου 1889.

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Σύναξιν τῆς ἐν Ζακύνθῳ ἐκδοδιμένης ἐφημερίδος «Ἐλπίς».

Ἐπιτραπέζιο εἰς ἀρχαῖον φίλον τῆς «Ἐλπίδος» νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ Σύναξις αὐτῆς εἰς τὴν πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ζακύνθου πολιτείαν τῆς παρεξέτραπῃ τῆς ὁδοῦ τῆς μετριοτήτος καὶ τῆς συνέσεως ἦν πάντετο καὶ ἀπαρεγκλίτως ἐτήρησε καὶ δι' ἦν δικαίως ἐδύνατο νὰ καυχᾶται. Ὁ ἀξιότιμος Συντάκτης τῆς «Ἐλπίδος» δὲν ἀγνοεῖ ποῖα εἰσὶ τὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης πρὸς τὸν Ἀρχιερέα πάλης, ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ὑπέρτατον ἔγκειται καὶ γενικὸν συμφέρον ἐν τῇ τιμῇ καὶ τῷ σεβασμῷ τῶν ἀνωτέρων ἐκκλησιαστικῶν ἀξιομάτων. Καὶ πταίοντες ἀκόμη καθῆκον ἔχομεν νὰ καλύπτωμεν τοὺς ἀρχιερεῖς, διότι διασύροντες αὐτοὺς διπλοῦν ἐπέρχεται τὸ κακόν.

Εἰς Ζακύνθιον

ἀρχαῖος Συδρομητῆς τῆς «Ἐλπίδος».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ.

Ἐκ τῶν τυπογραφείων του ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς Ἀλεξικὸν Κρυπτογραφικὸν συνταχθὲν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ F. S. Sittler ὑπὸ Γεωργίου Ν. Φιλαρέτου. Τὸ βιβλίον αὐτὸ πρὸς συνειδήσιν ὑπὸ ἀπόλυτον ἐχεμυθίαν εἶναι ὅσον οἶον τε πληρῆς, δύναται δὲ νὰ διευκολύνῃ πᾶσαν ἐπικοινωνίαν ἰδίων, εἰδήσεων, πληροφοριῶν, ὑπὸ πέπλον ἀδιαπέραστον διὰ τοὺς περιέργους ἢ ἀδιακρίτους ὀφθαλμοὺς. Σήμερον συνεχῶς ἔχομεν ἀνάγκην νὰ συνεννοώμεθα ὑπὸ ἄκραν ἐχεμυθίαν, ἰδίως δὲ ἐν ἐμπορικῆς σχέσεσι διὰ τοῦ τηλεγράφου: πρὸς τοῦτο οἱ ἔμποροι προσφεύγουσιν εἰς ἴδια συνήματα, ἅτινα καὶ ἀνεπαρκῆ εἰσὶ καὶ οὐχὶ τελείως

ἀσφαλῆ καὶ εἰς κόπους ὑποβάλλουσι. Τὸ λεξικὸν τοῦ κ. Γ. Φιλαρέτου, ἀπλοῦν ἐν τῇ χρήσει αὐτοῦ, ἐπαρκές ἐν τοῖς στοιχείοις του καὶ ἀσφαλέστατον πρὸς χρῆσιν μυστικῆς ἀνταποκρίσεως, δύναται ν' ἀποβῇ πολὺτιμον βοήθημα τοῖς ἡμετέροις ἔμποροις: τοῦτο δὲ τόσῳ μάλλον, ὅσῳ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε ἑλλειψίς τοιοῦτου διερμηνέως ἐχεμύθου, τὸ δὲ ἄρτι ἐκδοθὲν συντάχθη ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος δεδοκιμασμένου καὶ πρὸ πολλοῦ ἐν χρήσει εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ Κρυπτογραφικὸν Λεξικὸν τοῦτο τιμᾶται δραχ. δύο, καὶ δεδεμένον δρ. 2 1/2. Εὕρεσκειται παρὰ τῷ ἐκδότῃ Κ. Σ. Βλαστῷ.

—o—

Ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη ἑξῆς ἑτάτος Γεωγραφικὸς Ἀτλας πρὸς χρῆσιν τῶν Γυμνασίων, Ἑλλ. Σχολείων καὶ Παιδαγωγείων, συνταχθεὶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐκδόσεων. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ κ. Ἀν. Κωνσταντινίδου παρέχον μέγα βοήθημα εἰς τὰς γεωγραφικὰς σπουδὰς, θ' ἀποβῇ πολὺτιμον ἐφόδιον παντὸς ἐγκύπιοντος εἰς αὐτὰς, εἴτε μαθητοῦ, εἴτε ἄλλου φιλομαθοῦς διότι κατεβλήθη εἰς τὴν κατάρτισίν του πᾶσα ἐπιμέλεια καὶ ἐζητήθη πᾶσα ἀκρίβεια: καὶ τοῦ μὲν χάρτου τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐπεξεργασία ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεγάλου χάρτου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, τῶν δὲ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατὰ τοὺς νεωτέρους καὶ ἀκριβοτέρους χάρτας τοῦ Κεϊππερτ, τῶν δὲ λοιπῶν ἠπειρῶν καὶ Ἐπικρασιῶν ἐπὶ τῇ βάσει νεωτέρων γεωγραφικῶν πινάκων Γαλλικῶν καὶ Γερμανικῶν, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Γεωγραφίας τοῦ Seydlitz, ἣτις ἐβραβεύθη κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν τοῦ ὑπουργείου μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντ. Ἀντωνιάδου καὶ τῆς τοῦ κ. Μηνᾶ Δ. Χαμουδοπούλου, ἣτις ἐκρίθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς ἔργον εὐσυνείδητον καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιμέλειας ἐκδοθὲν τὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Ὁ νέος οὗτος Ἀτλας διακρίνεται ἐπὶ ἄκρα φιλοκαλίᾳ πρὸς τὴν χάραξιν, γενομένην εἰς τελειότατα Εὐρωπαϊκὰ λιθογραφεῖα καὶ παρέχεται κομψὸς κατὰ τὸ περίβλημα εἰς χεῖρας τῆς σπουδαζούσης νεολαίας ἡμῶν. Πίναξ τῶν περιεχομένων χαρτῶν: 1) Ἡμισφαίρια, 2) Βύρῳπι, 3) Ἑλλάς, 4) Ἑλλ. Χερσονήσος περιέχουσα τὴν Ἑλλάδα, Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, Βουλγαρίαν καὶ Ἀνατολ. Ρωμηλίαν, Ρωμουλίαν, Σεδίαν καὶ Μαυροβούνιον, 5) καὶ 6) Ἰταλία (νέα καὶ ἀρχαία), 7) Ἰσπανία καὶ Πορτογαλία, 8) Γαλλία, 9) Ἑλβετία, 10) Βέλγιον καὶ Ὀλλανδία, 11) Αὐστρία, 12) Γερμανία, 13) Ἀγγλία, 14) Σουηδία καὶ Νορβηγία, 15) Δανία, 16) Ρωσσία, 17) Ἀσία, 18) Μικρὰ Ἀσία, μετὰ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας, 19) Ἀμερικὴ, 20) Βόρειος Ἀμερικὴ, 21) Νότιος Ἀμερικὴ, 22) Αὐστραλία. —Τιμᾶται φράγκων 9.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1053 ἀποφάσεως τῶν ἐν Πάτραις Ἐμποροδικῶν.

Διὰ ταῦτα

Κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν Νικόλαον Ἀγριμόπουλον κάτοικον Αἰγίου.

Ὅρίζει ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεώς του τὴν 17 Μαΐου ε. ε.

Διορίζει προσωρινοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεώς του τοὺς Ἀνδρέαν Κόλλαν, Δημήτρ. Σαλταφέραν καὶ Ξενοφ. Σταυρουλόπουλον κατ. Πατρῶν καὶ Βισσηγητὴν τὸν Ἐμποροδικὸν Χρ. Ἀναγνωστόπουλον.

Ὅρίζει χρόνον συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν πρώτην Κυριακὴν ὧραν 10 π. μ. μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς

εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Φορολογούμενος» δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Διατάσσει τὸν ἀρμόδιον Βιρηνοδικὸν ἵνα ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέρη.

Διατάσσει νὰ βληθῇ ὁ πτωχέυσεως εἰς τὰς διαχρήν φυλακὰς καὶ ἐπιβάλλει τὰ ἐξόδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 9 Ἰουνίου 1887.

Ὁ πρόεδρος

Π. Τραμοντάνας

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Α. Βενετάντες

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Πάτραις 21 Ἰουνίου 1889.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ι. Δ. Φλαμπουριάρης

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, 25 τρέχοντος, περὶ ὧραν 9ην Π. Μ. ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ προπαιδευτικοῦ τμήματος τοῦ ἐκπαιδευτηρίου μου.

Παρακαλῶ ὅθεν τοὺς τε γονεῖς καὶ κηδεμόνας ὡς καὶ τοὺς φίλους τῶν γραμματέων ὅπως, εὐαρεστούμενοι, τιμήσωσι αὐτὰς, Ν. Ἀργυριάδης.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΡΟΚΕΛΕΣ

GOEGGINGEN

Δοκιμάσατε.

Πωλεῖται σταφιδάμπελος πρώτης ποιότητος εἰς θέσιν «Ὄδρου» ἐκ στρεμμάτων 11 μετὰ ἐξοχικοῦ οἰκίσκου. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ ἀγοραστῆς ἀπευθυνθήτω πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην Γ. Πόλον.

Τὸ γνωστὸν «Φαρμακεμπορεῖον» τοῦ κ. Παναγιώτου Κανελλοπούλου μεταφέρθη ἐκ τῆς ὁδοῦ «Ἁγίου Ἀνδρέου» καὶ ἀπέναντι τῆς «Ἑθνικῆς Τραπεζῆς» εἰς τὴν ὁδὸν «Παναγίας» ἀπέναντι τῆς οἰκίας Στριφτόμπολα ἢ κληρονομῶν Χαράλ. Παπακωνσταντινοπούλου.

Νέος, κάτοχος θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν ἐμπορικῶν γνώσεων, τῆς λογιστικῆς ὡς καὶ τῆς διπλογραφίας, διατελέσας δ' ἐπὶ ἔτη διεθυντῆς τοῦ γραφείου μεγάλου ἐνταῦθα ἐμπορικοῦ καταστήματος, ἔχει 3 ἢ 4 ὥρας διαθέσιμος καθ' ἐκάστην ἡμέραν νὰ χρησιμοποίησῃ, ἐν ὅλῳ ἢ καὶ τιμικῶς, ἐργαζόμενος ἐν ἐμπορικῇ τινὶ ἢ ἐμπορικῶς γραφείῳ, τῶν εἴτε τὴν ἀλληλογραφίαν, εἴτε ὀρισμένα βιβλία αὐτῶν ἀντὶ δικαίας τιμῆς ἀμοιβῆς. Οἱ βουλομένοι ἄς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογούμενου».

Ἰαματικὰ λουτρὰ Κιλλύνης

(ΛΙΤΖΙ).

Ἡ χρῆσις τῶν εὐεργετικωτάτων τούτων λουτρῶν ἤρξατο ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τρεχ. μηνός ἐνθα πλείστοι προσήλθον καὶ προσέρχονται.

Οἱ προσερχόμενοι εὕρισκον ἐκτακτον καὶ μοναδικὴν περιποίησιν ἐφέτος καὶ μεγάλην εὐθυμίαν καὶ ἀφθονίαν τροφῶν καθαρῶν, ὑπηρεσίαν δὲ προθυμοτάτην καὶ Ξενοδοχεῖον ἐντελῶς κατηρτισμένον. Οἰκήματα νεόκτιστα καὶ τὴν δεξαμενὴν ὅπως ἀνακαινισθεῖσαν καὶ καθαρισθεῖσαν.

(Ἡ Διεύθυνσις τῶν λουτρῶν)